

μέγαν ἐν μέσῳ διάδρομον μᾶς ὑπενθυμίζει τὸ ὑποδουλωθὲν Φάληρον, ἀπωτέρω δὲ ἡ εὐρεία τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου θάλασσα μᾶς φέρει τὸν θαλασσινὸν ἀέρα ἐλευθέρου καὶ ζωτικόν, ἐνῶ ἄνω ὁ γλαυκὸς τῆς Ἀττικῆς μας οὐρανὸς δὲν ἤξευρε με πόσα λαμπρὰ ἀστρά νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ καὶ μᾶς παρουσιάσῃ καὶ κομήτην ἀκόμα.

Ἔκεί δύνασαι νὰ βλέπῃς καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃς χρήματα. Δύνασαι νὰ περιπατῆς, νὰ ὁμιλῆς καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃς χρήματα, δύνασαι νὰ ἀγαπᾷς καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃς χρήματα, καὶ τὸ καλλίτερον, δύνασαι νὰ φάγῃς καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃς χρήματα.

Ἡ λογικὴ. Καὶ μὲ μίαν φράσιν ὅλα αὐτά: *καταίει δὲν θὰ μπορῶσῃ νὰ σὲ φάγῃ ἐκεῖ, διότι δὲν ἔχειε χρήματα.*

Σπύγγ.

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ.

Κινούμεθα . . . κινούμεθα, σημείον ὅτι ζοῦμε,
Ἄπ' τὴν κουβέντα τὴν πολλὴ κουράζεται ἡ γλῶσσα,
Μὲ νέα εὐχαρίστησι τὴν ὄπερα ἀκούμε,
Καὶ βλέπουμε τοῦ Καζενέβ τὰ θαύματα τὰ τόσα.
Ὁ Καζενέβ! μὰ τί γλυκὺς ταχυδακτυλουργός!
Ὡ! τί καλὰ νὰ ἦταν ἐδῶ πρωθυπουργός.

Τα πόδια καὶ τὰ χέρινα τοῦ τοῦ δένετε καλὰ,
Κι' ἐκεῖνος γράφει καὶ βροντᾷ χωρὶς καὶ νὰ τὰ λύνῃ,
Σᾶς προσκαλεῖ στὸ πλάγι του, τὰ μάτια σας σφαλᾷ,
Καὶ δίχως νὰ τὸν νοιώσετε γιὰ μιὰ στιγμή σᾶς γδύνει.
Τφόντι ἀνεξήγητο μυστήριον αὐτὸ,
Τοῦ κάκου τὴν ἐξήγησι τοῦ θαύματος ζητῶ.

Μὰ πῶς, ἀφοῦ εὐρίσκεται πισθάγκωνα δεμένους
Χωρὶς σουρτουκοῦ ἐξαφνα ἔμπορὶ νὰ μᾶς ἀφήσῃ;
Ἄν τοῦτο ἦν ἀπίστευτο, μὰ ἴστων Ρωμηῶν τὸ γένος
Πολὺ συχνὰ, μού φαίνεται, τὸ ἔχουμ' ἀπαντήσῃ.
Καὶ μάλιστα ἀπὸ καιρὸ πρὸς ἄνεσιν τοῦ βίου
Λαμβάνουμε μαθήματα αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου.

Ἄν ὁ ἵπποτης Καζενέβ τὸ φόρεμα σᾶς βγάξῃ,
Ἄλλ' ὅμως μὲ εὐγένεια καὶ πάλι σᾶς τὸ δίνει,
Ἐνῶ ὁ θαυματοποιὸς τοῦ κόσμου σᾶς τ' ἀρπάζει,
Καὶ ἐπειτα χωρὶς αὐτὸ γιὰ πάντα σᾶς ἀφήνει.
Ὁ Καζενέβ σ' εὐχαριστεῖ, μὰ τοῦτος σὲ θυμόνει,
Καὶ τὴν μεγάλη τέχνη τοῦ ἡ γύμνια σου πληρόνει.

Εἶπέ μου, σὲ παρακαλῶ, ὦ Καζενέβ ἵπποτα,
Ἄμπορὶ χωρὶς τρυγύρω μου κανέναν νὰ μὲ βλέπῃ,
Δίχως δουλειὰ, τρεχάματα καὶ κόπους καὶ ἰδρώτα,
Νὰ ἔλθουν ξένα χρήματα μὲς ἴστη ἰδική μου τσέπη;
Μποροῦν νὰ γίνουν τάλληρα ἢ χάλκιναις πεντάραις,
Νὰ γίνουν λίραις ἢ δραχμαῖς, καὶ τὰ λεπτὰ δεκάραις;

Ἄλλ' ὅμως βλέπω πῶς καὶ σὺ δὲ ἔξέρεις ἀπ' αὐτά,
Γιατὶ ἂν τᾶξεραι καὶ σὺ, ἀγαπητὴ ἵπποτα,
Ἐδῶ κι' ἐκεῖ δὲν ἴστανεσαι ἴστων κόσμῳ γιὰ λεπτὰ,
Καὶ θὰ περνοῦσαι βέβαια χρυσὴ ζωὴ καὶ κόττα.
Κι' ἐγὼ ἐξέτασα γι' αὐτὰ μὲς ἴστων Ρωμηῶν τὴ χώρα,
Ἄλλὰ κανεῖς δὲν μοῦδειξε κανένα ἔως τώρα.

Souris

ΘΕΑΤΡΙΚΑ.

Τραβιάτα.

Φίλιπτον «Μὴ Χάνεσαι» πρῶτον πάντων μίαν ἐξήγησιν.
Ὅσα ἔγραψε διὰ τὴν *Ainθar* ὁ φίλος σου Τενεκὲς, τὰ ἔγραψε ἔννοῶν τὴν πρώτην παράστασιν, μὲ τὴν ὑψίφωνον Ῥομάνη, καὶ ὄχι τὴν ἐπανάληψιν, γενομένην μὲ τὴν Κιαραμόντε καὶ μὲ τὸν νέον ὑψίφωνον, ἐπανάληψιν ἐξαγνίσαν τὴν Δίνδαν ἀπὸ τοῦ πρώτου ρύπου. Σὺ, ὄχι μόνον ἐδημοσίευσες αὐτὴν ἀργὰ, ἀλλ' οὐδ' εἰς ἐκεῖνο, οὐδ' εἰς τὸ κατόπιν φύλλον, ἐσημείωσες τι περὶ τῆς βραδύτητος.

Ἐξαγόμενον: Ἐβγείνα μασκαρᾶς χωρὶς νὰ θέλω καὶ σήμερον ἀναγκάζομαι νὰ κάμω αὐτὴν τὴν *amende honorable*.

*
**

— Βρῆσαι;
— Ποῦ;
— Βίς τὸ θέατρον.
— Βίς τὸν Καζενέβ, μὲ τὰς δυσνοήτους ἐπιστήμας;
Μὰ δὲν τὰς ἀκούομεν καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον;
— Ὅχι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, εἶνε *Τραβιάτα* μὲ τὴν νέαν *πρίμα*.

— Ἄντε λοιπὸν, ἄς πᾶμε *πρίμα*!

Καὶ μὲ τὸν ροῦν τοῦ πλήθους, προσκρούων καὶ παραπαίων ἔφθασα συρόμενος μέχρι τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἤκουσα τὴν *Τραβιάταν*, μελόδραμα εἰς 1200 βήματα, 4 πράξεις καὶ πολλὰς εἰσπράξεις.

Μοὶ ἐφάνη ὀλίγον χλωρωτικὴ, ὀλίγον ἀδύνατος, ὀλίγον παράφρωνος, ἀλλ' εἰς τὸ σύνολον μάλιστ' ἀγαθὴ καὶ κακὴ, ἔχουν *περσισμὸς*. Περνοῦν τόσα καὶ τόσα πράγματα! Περνοῦν αἱ ἄμαζαι ἀπὸ τὴν πλετεῖαν τοῦ Συντάγματος, πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀστυνομίας, περνοῦν τὰ τούρικαι νομίσματα, περνοῦν αἱ ξυλογραφίαι τοῦ Ἀριστοφάνους.

Ἐν μόνον δυστυχῶς δὲν περᾶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον!
Ἡ ὑπογραφή μου εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν!

*
**